Rapport fra Det Danske Institut i Athen

Rine Rodin

1. september – 1. oktober 2020

Mit ophold ved Det Danske Institut i Athen gav mig muligheden for at arbejde tværæstetisk og undersøge Pandoramyten, pandemien og paralleluniverser. Resultatet af mit ophold er blevet til udstillingskonceptet *Hvilken Fejltagelse.* Under mit ophold mødte jeg forfatter Lea Løppenthin, der samtidig som jeg var på instituttet. Løppenthin og jeg samarbejder nu om udstillingskonceptet, som skildrer min egen og Løppenthins oplevelse af at være i en verden, der vakler igennem svære tider.

Opholdet bare prag af coronarestriktioner og byen var nærmest mennesketomt. Hvilket gav nogle helt unikke møder mellem menneskeskabte og naturlige kræfter. Jeg boede næsten alene under hele mit ophold i Neos Kosmos lejligheden. Jeg var utrolig glad for lejligheden, da der også er et lille atelier tilknyttet, hvor jeg kunne arbejde.

OM UDSTILLINGEN

I *Hvilken Fejltagelse* genbesøges den græske myte om den første kvinde på jorden, Pandora. Myten er symbolsk for de økonomiske, politiske, sociale og miljømæssige dilemmaer, som Europa og resten af verden står overfor i dag midt i en global pandemi. Udstillingen består af nye video-, tegne- og performanceværker og nye litterære værker af Løppenthin.

Videoen givet et humoristisk og melankolsk billede på dagens globale pandemi, hvor Pandora slipper kaos løs i verden. Et klip viser Akropolis holdt oppe af et byggestillads, og et andet klip zoomer ind på de dyr, der har indtaget gadebilledet: katte, duer og måger - dyrearter vi betragter som skum. Der er et paradoks i videoens veksling mellem civilisation og natur. Vi gør alt i verden

for at opretholde fortidens skrøbelige og monumentale bygningsværker, samtidig med at vi ikke passer på naturen. Flere klip giver indblik i en rastløs og personlig revurdering af eget liv, som nok flere kan genkende idet pandemien har vendt ens hverdag på hovedet - en spirituel søgen og higen efter noget ubestemt, eller måske snarere et forgæves forsøg på at sætte dæmonerne tilbage i krukken?

Motiverne i mine 10 tegninger er elementer hentet fra opholdet i Athen, fra bybilledets fliser, gravsten, vaser, antikke artefakter fra museer, etc. Man genkender flere af figurerne fra myten om Pandora. De farverige tegninger har æstetiske referencer til tarotkort, til det religiøse og klassiske billedsprog samtidig med at de peger på nutidens billedflod, som er tilgængeliggjort gennem informationsteknologien.

Løppenthins litterære værk er en jordnær hverdagsregistrering af opholdet i Athen. Ligesom de græske tragedier henter Løppenthin stof i mytologien og forhistorien, men trækker samtidig på de græske komedier ved at levere en legesyg og poetisk fortælling om vores samtid og om at være et menneske i verden.

Performancen udspiller det konkrete øjeblik hvor Pandora slipper kaos løs i verden. Dette sker eksplicit gennem smadringen af en krukke fyldt med pigmenter af ultramarinblå farve. Farven er ikonisk, ikke bare for Grækenland, men også for den vestlige kunsthistorie, hvor denne provokerende og respektløse anvendelse af den kostbare farve kan virke som en anseelse mod fortiden, hvor såkaldte mestre som Titian eller Rubens med glæde ville have givet deres venstre øre for nogle gram af pigmentet.

Jeg er utrolig taknemlig for den mulighed institutet gav mig.

De bedste Hilsner,
Rine Rodin